

עריאת סטרומים: השובות

החבורה עוזבת את המקום בריסון ובפחד.

★ ★ ★

השעה 10.00, ליד קפה נצחון
להקה של צעירים מחליטה לעשות שמח.
הם חוסמים את רחוב האצ"ל בשולחנות.
כסאות ואופניים, ועומדים ליד הבאריקאדה
לראות מה יקרה.

ניידת עוברת, נוסעת להזעיק תגבורת.
ניידת שנייה מגיעה. אנשי הניידת הראשוני
נה מפנים את המחסום, השוטרים של ה'
ניידת השנייה יוצאים במרוצה מן המכונית,
ופונים לעבר בני-הגודל המתקהלים, כשהם
מנפנפים באלות השלופות שבידיהם. הם
מסתערים ללא הבחנה ומכים באליהם.
הנערים בורחים במנוסת-בהלה, וזורקים
אבנים על השוטרים מן החצרות הסמוכות.
המחסום פונה. אנשי המשטרה נכנסים ל'
ניידות וחוזרים למוקד.

★ ★ ★

השעה 10.15, פינת רחובות אצ"ל והגנה
לשכונה מגיעות ניידות נוספות, כשהן
מלאות באנשי משטרה. במקד נערך מסדר,
ואחריו מבצעים חילופי-משמרות.

★ ★ ★

השעה 10.30, מול המסעדה של בוס'
נערים אחדים מתקהלים במרכז רחוב ה'
אצ"ל. דני בנימין: "אנחנו החלטנו לארגן
פה בשכונה פלוגת סדרנים של 70 נערים,
ולעזור למשטרה לשמור על הסדר. אנחנו
לא מעוניינים במעצרים, ולא רוצים שיחשבו
שאנחנו חיות ששמחים לעשות צרות. כש'
באנו בהצעה אל השוטרים, הם צחקו עלינו:
לכו מפה או שנעצור אתכם." אז הלכנו."

★ ★ ★

השעה 10.55, רחוב נתן
שנים-עשר צעירים, בגיל 18—22, יוצאים
ממסיבה. מנסים לפנות משם לרחוב ההגנה,
רואים את הניידות וחוזרים. כולם מתלוננים
על היחס הרע של השוטרים.
שואל חצוני: "בתקופה האחרונה ישבתי
שלוש פעמים במעצר, וקיבלתי העמדה לדין
— למרות שהייתי חף מפשע. לבסוף שיח'
ררו אותי, כמוכן, נו, תגיד אתה, כמה צריך
לעשות לבואדם?
"אנחנו הולכים בערבים לקולנוע, או
לראות את התמונות בקולנוע. אין בכלל בט'
חון שלא יעצרו אותנו."

מאיר בצלאל מוסיף: "אני עברתי לשעבר
תמיד עוצרים אותי על-דיק. לפני שלושה
שבועות זכיתי ב-5000 לירות בהגרלה מס'
51 של מפעלי-הפיס, אבל המשטרה לא מאפי'
שרת לי לחיות באופן הגון. הם מחפשים
אותי. גם עכשיו, כשאני הולך פה בכביש,
אני מפחד שיעצרו אותי, גם אם אני לא
עושה כלום."

★ ★ ★

השעה 11.30, רחוב ההגנה
שקט שורר בכל השכונה, אנשים ונערים

(המשך מעמוד 15)

מלגלים על השוטרים.

★ ★ ★

השעה 9.15, רחוב רונן
שקט מתוח. חבורת נערים יוצאת מאחד
הבתים. הם שתויים. "אנחנו צריכים לפוצץ
לשוטרים את המכוניות היום."

השם לא בסדר

שני סירי-משטרה רגליים נתקלים בהם.
הנערים צורחים: "אתם פירמה אתם —
חוקים כשאתם באים בניידת עם אלות. אנחנו
מוכנים ללכת אחכם ראש בראש." השוטרים
לא נעצרים, מסתלקים מן המקום בצעדים
מהירים.

החבורה מתנהלת לרחוב האצ"ל. אחד מ'
הם מציע ללכת לכיף. יש לו חתיכה.
השאר מסכימים. הם אומרים שהרעש ה'
אמיתי יתחיל בשעה 11.00 או 12.00. עד אז
יש פנאי. אפשר לבלות.

★ ★ ★

השעה 9.30, רחוב יאיר
הכביש אינו סלול, ואין מורכב. התעלה
באמצע הרחוב שייכת לרשת-הביוב.

דירתו של חיים: חדר אחד גדול, ומטבח
קטנטן. ארוחת-הערב התגיגית הסתיימה. יש
להכין את הילדים לשנת-לילה. אין אף שמץ
של אוירת-שבת. סתם מלאכה יומיומית
קשה — להכין מקומות שינה בשביל שישה
ילדים וזוג הורים.

"ככה אנחנו גרים," מתלונן חיים. "כתב'
תי לראשיה-הממשלה, כתבתי לנשיא-המדינה,
כתבתי לשרי-הסעד, כתבתי לשרי-העבודה, אבל
לא קיבלתי שום תשובה. למה? כי השם
שלי לא בסדר: קוראים לי חיים יחזקאל.
אם היו קוראים לי רבינוביץ' — אז השם
היה בסדר."

★ ★ ★

השעה 9.40, קולנוע התקווה ברחוב ההגנה
המשטרה מפזרת ומגרשת בכוח קבוצת
נערים שהתקהלו ליד הקולנוע. הנערים בור'
חים כשהם מקללים את השוטרים.
אילנה, הגרה בקירבת מקום, הכינה תה.
היא לוקחת את הקומקום וכמה כוסות.
הולכת אל המדרכה, עליה שוכבים בני מש'
פחות המפונים לשנת הלילה שלהם. היא
מגישה להם את התה.

★ ★ ★

השעה 9.30, פינת רחוב לבנה
בני-טובים מצפון תל-אביב מסתובבים על
הכביש. הם ירדו לשכונת-התקווה, ועכשיו
הם מחכים שיהיה שמח. "אנחנו רוצים
לראות איך אנשי השכונה עושים חארקות,
ורבים עם שוטרים."

בחזרה למוקד

יידת משטרתית נעצרת ליד הצעירים.
שוטר מבקש מהם יפה לחזור לבתיהם שב'
צפון העיר, אחרת יעצרו אותם.

מטרה לזעם: מועדון מכא"י בשכונה

השעה 11.10, פינת הרחובות אצ"ל והגנה
החלפת משמרות נוספת. חלקי הגדול של
הכוח המשטרי עוזב את השכונה. נשארות
ארבע ניידות עמוסות שוטרים.

★ ★ ★

השעה 11.30, מול ליסכת-המודיעין
מקום השביתה נראה כמו ערימת-סמרטו'
טים אחת. אי-אפשר להבחין במבוגרים, ב'
ילדים, בנשים ובגברים, הישנים מתחת ל'
ערימה.

איש אינו מפריע לשובתים בשנתם. ה'
רחוב ריק לחלוטין. גם הניידות העומדת מו'
לם ריקה: השוטרים התאספו בבית-הקפה
הסמוך.

"עיר נלמד אותם!"

מזל שאין גשם. אבל גם בלי גשם, הת'
עוררי השובתים ביום שישי בבוקר, כי
שהם רטובים עד לעצמותיהם. מישוה הריק
דליימים בפינת הרחוב, והמים הגיעו עד
לכאן — עד השמיכות, המיזרונים והילדים.
תושבי התקווה טוענים שזו היתה מלאכ'
תם של אנשי העירייה.

★ ★ ★

השעה 2.45, צריף ליד סלמה
"אנחנו לא רוצים להיות עכשיו בשכונה.
חסר לנו שיהיו עכשיו חארקות וכולנו נלך
לקאלאבוס? יותר טוב פה."

כמה מבני השכונה התאספו בצריף. ועיכו
נשף; אחדים עישנו חשיש, ואחת הנערות
שלהם, מרגול, רקדה ריקודי-בטן לצלילי
מוסיקה מזרחית שבקעה מהפטיסון, וערכה
הופעת סטרופטיוו.

החברה היו מבסוטים.

★ ★ ★

השעה 5.30, רחוב סלמה
אחרי מסיבת ליל-שבת מסורתית, שנערכה
באחד הבתים, שוכבים כמה צעירים שיכור'
רים על הרציפה. אחד מתרומם פתאום ו'
מצהיר: "בזו למשטרה! אנחנו עור נלמד
אתכם!"

מסביב — מילמול של הסכמה.

★ ★ ★

השעה 4.00, פינת הרחובות אצ"ל והגנה
שתי ניידות משטרה נשארו במקד. ה'
שוטרים רדומים. עבר עליהם לילה שקט
יחסית.

בחזית שכונת-התקווה אין כל חדש.

חרובה לזעם: פלוגת שוטרים ליד מכונית להובלת אסירים